

ærede Ordfører for Udvalget i, at man i Almindelighed kunde have lige saa god parlamentarisk Orden, naar man anvendte den Tiltaleform, han som Udvalgets Ordfører har gjort sig til Talsmand for. Men jeg tror, at man ikke kan se bort fra, at der dels kan opstaa saadanne bevægede Situationer og dels kan komme saa mange fremmede Navne ind efterhaanden, at man ligefrem af rent praktiske Grunde vil finde, at det i Virkeligheden er bedst fremmende for den parlamentariske Orden at blive ved det, som man nu en Gang er inde paa her i Landet. Jeg ved meget vel, og det har mange af os hørt, at i de store Parlater anvendes Tiltaleformen „Hr.“. Men der er man nødt til at gøre det, vi er derimod ikke nødt dertil. Naar vi bliver ved det, vi en Gang er vant til, opnaar vi tillige to Ting, for det første at Tiltaleformen i Rigsdagens to Ting er ens, og dernæst at Tiltaleformen er ens for alle Medlemmer her i dette Ting; ogsaa dette er efter min Mening et rent praktisk Gode.

Den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) sagde, at man maatte kunne drøfte denne Sag rent lidenskabsløst. Ja, det tror jeg ogsaa, man kan; jeg tror ikke, at Meningerne staa saa stærkt mod hinanden i denne Sag, at man skulde komme ind i en lidenskabelig Debat, og mange Grunde for og imod behøves ikke, thi jeg tænker, at hvert enkelt Medlem har taget Stilling til Sagen, og vi kunde for saa vidt godt gaa til Afstemning med det samme, men ærede Medlemmer, ogsaa Formanden, maa indrømme, det er naturligt, at vi fra Mindretallets Side har ønsket, at angive vor Stilling til Spørgsmaalet, efter at det har vist sig, at de Forudsætninger, ud fra hvilke vi har underskrevet Betænkningen, ikke længere er til Stede.

Klaus Berntsen: Paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, der udenfor Betænkningen er stillet til § 28. Som ærede Medlemmer vil have set, gaar det ud paa, at Paragraffens sidste Punktum affattes saaledes: „Intet Medlem maa nævnes ved Navn. Det er ikke tilladt at tiltale noget Medlem direkte under Forhandlingerne. Medlemmer, der er valgte i Valgkredse udenfor København-Frederiksberg, benævnes efter den Valgkreds, hvor de er valgte. Medlemmer, der er valgte i København-Frederiksberg, benævnes som valgte for Hovedstaden og med det Nummer, som angiver deres Plads i Rækkefølgen af de

valgte. Indehavere af Tillægsmandater benævnes efter det Amt, for hvilket de er valgte, og med Numre, der følger efter Numrene paa Amtets Valgkredse“. Der foreligger ikke fra nogen Side i Udvalget noget Forslag i den her antydede Retning. Som den ærede sidste Taler gjorde Rede for, er Grunden til, at det Mindretal, der i Virkeligheden er enigt med Forslagsstillerne her, ikke har stillet noget Ændringsforslag, den, at det gik ud fra, at ikke alle Medlemmer her i Salen stod frit i denne Sag. Det glæder mig, at alle Baand i Dag er løste. I Gaar var de det ikke, thi paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne henvendte jeg mig i Gaar til Medlemmer af det socialdemokratiske Parti, der deler vor Anskuelse i denne Sag, men fik det Svar, at først i Dag skulde der afholdes Partimøde, og paa dette vilde Spørgsmaalet komme frem, og de følte sig bundet partimæssigt, indtil en Partibeslutning gav dem Frihed til at stemme efter eget Ønske. Det er derfor, at der ikke staa opført noget Medlem af det socialdemokratiske Parti som Medforslagsstiller af vort Ændringsforslag.

Forslagsstillerne kan ikke dele Ønsket om, at vi i Fremtiden skal tiltale hverandre ved Navn. Der kan, som allerede anført, opstaa forskellige Vanskeligheder derved. Det hænder jo f. Eks., at der er flere Medlemmer, der har det samme Navn. De gode danske Navne, Hans Jensen, Niels Hansen, Per Jensen, er jo ikke ualmindelige og kan derfor give Anledning til Misforstaaelse, naar man kun bruger Navnet som Tiltaleform. Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at i de snart 70 Aar, vi har haft en fri Forfatning og en Rigsdag, har man ikke her i Tinget tiltalt hinanden ved Navn, men har benyttet den Form, som er den ganske naturlige, at man benævner hinanden ved den Kreds, hvorfra hver enkelt har sit Mandat. Vi sidder jo ikke her i Kraft af vort Navn, men i Kraft af den Tillid, vi har opnaaet derved, at Vælgerne i en eller anden Kreds har givet os Mandat til at tale her og optræde paa deres Vegne. Nu er der sket nogen Forandring i Valgmaaden, men dette hindrer efter min Mening ikke Benyttelsen af den gamle Form, med de faa Ændringer, her er nævnte. Alle de 93 Medlemmer, der er valgte i Enkeltmandskredse, kan man jo tiltale paa samme Maade som hidtil, altsaa ved „det ærede Medlem for den og den Valgkreds“, og alle de, der er Indehavere af Tillægsmandater, er jo valgte i et eller andet Amt og valgt i en vis Rækkefølge, og det er da